

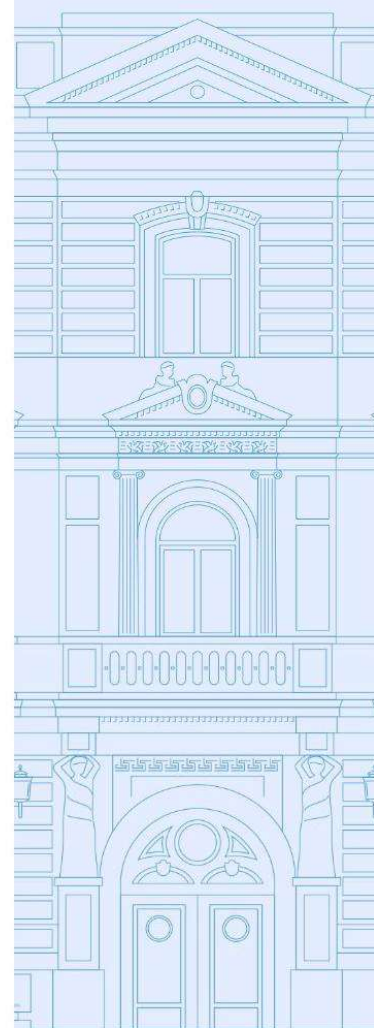

LIETUVOS
TEISMAI

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

2026 m. liepa PRAKTIKOS APŽVALGA

Rinkimai	3
Socialinė apsauga	4
Mokesčiai	5
Asmens duomenų apsauga	6
Reikalavimo užtikrinimo priemonės	7
Bylinėjimosi išlaidos	7

Šioje apžvalgoje vartojamos **santrumpos**:

ABTĮ	Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymas
BDAR	2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas)
LVAT	Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas
MAĮ	Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymas
MD	Migracijos departamentas prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos
MGK	Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės
PVM	pridėtinės vertės mokestis
VMI	Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Pastaba. Šioje apžvalgoje pateikiamos neoficialios LVAT procesinių sprendimų santraukos, kurios LVAT nesaisto. Šis dokumentas yra skirtas tik informuoti. Oficialius nutarčių bei sprendimų tekstus galite rasti pasinaudoję interaktyviomis nuorodomis. Informacija dėstoma remiantis Teisėjų tarybos 2016 m. rugsėjo 30 d. nutarimu Nr. 13P-102-(7.1.2) patvirtintu Teismų procesinių sprendimų administracinėse bylose kategorijų klasifikatoriumi (nuo 2019 m. vasario 1 d. galiojanti redakcija).

Rinkimai

Dėl Vyriausiosios rinkimų komisijos pareigos išduoti parašų rinkimo lapus įvykdymo momento

Byloje nagrinėtas ginčas, kilęs dėl Vyriausiosios rinkimų komisijos (toliau – VRK) sprendimo, kuriuo netenkintas Piliečių referendumo iniciatyvinės grupės atstovų prašymas pakeisti piliečių parašų rinkimo pabaigos datą, pagrįstumo ir teisėtumo.

LVAT vertinimu, byloje esminę svarbą turėjo, be kita ko: 1) atsakovo atliktas parašų rinkimo lapų parengimas išduoti, apie tai informuojant referendumo iniciatorius, kuris: a) atsakovo nustatytą dieną neįvyko kaip realus tų lapų perdavimas (įteikimas) ir pasiėmimas referendumo iniciatoriams neatvykus; b) vėliau įvyko kaip realus tų lapų perdavimas (įteikimas) ir pasiėmimas referendumo iniciatoriams atvykus; 2) atsakovo atliktas priegos prie elektroninės formos piliečių parašų rinkimo lapo sukūrimas, kuris įvyko kaip: a) priegos sukūrimas norintiems pasirašyti; b) naudojimosi tokia prieiga stebėsenos galimybės sukūrimas iniciatyvinės grupės koordinatoriams; c) tokios stebėsenos galimybės išplėtimas visiems iniciatyvinės grupės nariams.

Šiomis aplinkybėmis byloje pažymėta, jog atsakovui priskirtinas parašų rinkimo lapų išdavimas, kai juos pasiima atvykę referendumo iniciatoriai, teisiškai prilygintinas situacijai, kai atsakovas jo nustatytą dieną yra parengęs tokių lapų išdavimą, tačiau jis formaliai techniškai neįvyksta kaip tų lapų įteikimas ir pasiėmimas dėl referendumo iniciatorių neatvykimo. Šiame kontekste sąvokos „parašų rinkimo lapų išdavimas“ ir „parašų rinkimo lapų pasiėmimas“ nėra tapačios. Referendumo iniciatoriams dispozityviai priskirtinas išduoti parengtų parašų lapų pasiėmimas yra nulemtas iniciatorių suinteresuotumo atvykti atsakovo nustatytą dieną pasiimti jo jiems išduotinus parašų rinkimo lapus. Atsakovui imperatyviai priskirtinas parašų rinkimo lapų išdavimas yra dvišalis valdymo veiksmas, kurio visiškas atlikimas formaliai įmanomas, jei referendumo iniciatoriai atvyksta ir pasiima jiems atsakovo įteikiamus (perduodamus) parašų rinkimo lapus. Tačiau iniciatorių neatvykimas pasiimti jiems išduotinių parašų rinkimo lapų nesuponuoja, kad VRK funkcijoms priskirtas parašų rinkimo lapų išdavimas, kuris buvo parengtas kaip valdymo aktas, apskritai teisiškai neįvyksta ir esą turėtų būti traktuojamas kaip įvykęs tik vėlesnio iniciatorių atvykimo ir šių lapų pasiėmimo dieną. Todėl 6 mėnesių terminas šiuo atveju vertintinas kaip nustatytinas ir skaičiuotinas, be kita ko, nuo parašų rinkimo lapų išdavimo, kaip perdavimo (įteikimo) ir pasiėmimo, VRK realios galimybės sudarymo, apie tai iš anksto tinkamai informuojant referendumo iniciatorius, dienos, bet ne nuo referendumo iniciatorių vėlesnio pasinaudojimo tokia jiems sudaryta galimybe dienos.

Be to, Referendumo konstitucinio įstatymo 12 straipsnio 6 dalies¹ nuostata susidariusios ginčo situacijos kontekste aiškinama kaip suponuojanti, kad: 1) VRK atliktas priegos prie elektroninės formos piliečių parašų rinkimo lapo sukūrimas norintiems pasirašyti, net jei tokios priegos stebėsenos techniška nėra užtikrinta visiems referendumo iniciatoriams, yra vienas iš faktinių bei teisinių pagrindų nustatyti ir skaičiuoti 6 mėnesių terminą referendumo iniciatyvos teisei įgyvendinti; 2) priegos prie elektroninės formos piliečių parašų rinkimo lapo naudojimosi stebėsenos galimybės techninis išplėtimas, kuriuo stebėsenos galimybė papildomai užtikrinta visiems referendumo iniciatoriams ir ne tik iniciatyvos koordinatoriams, netraktuotinas kaip apskritai tokios priegos norintiems pasirašyti pirminis sukūrimas, kurio diena esą turėtų būti vertinama kaip naudojimosi tokia prieiga stebėsenos galimybės išplėtimo visiems referendumo iniciatoriams diena. Todėl 6 mėnesių terminas šiuo atveju vertintinas kaip nustatytinas ir skaičiuotinas, be kita ko, nuo priegos prie elektroninės formos piliečių parašų rinkimo lapo sukūrimo norintiems pasirašyti, bet ne nuo vėlesnio naudojimosi tokia prieiga stebėsenos galimybės išplėtimo visiems referendumo iniciatoriams.

Šiuo aspektu taip pat atkreiptas dėmesys, kad skundai dėl norinčių pasirašyti naudojimosi elektronine prieiga stebėsenos galimybės techninio išplėtimo visiems referendumo iniciatoriams nepatenka į Referendumo konstitucinio įstatymo 11 straipsnio 9 dalies nuostatoje „Skundo padavimas sustabdo Vyriausiosios rinkimų komisijos sprendimo vykdymą“ nustatytą ir suponuojamą reglamentavimo sritį, t. y. dėl tokių skundų VRK sprendimo vykdymas nesustabdomas.

LVAT atmetė pareiškėjų skundą.

2026 m. liepos 1 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. eR-19-1188/2026
Teismo proceso Nr. 3-66-3-00040-2026-2

¹ Piliečių referendumo iniciatyvos teisei įgyvendinti nustatomas 6 mėnesių terminas. Jis skaičiuojamas nuo piliečių parašų rinkimo lapų išdavimo, įskaitant priegos prie elektroninės formos piliečių parašų rinkimo lapo sukūrimą, Vyriausiojoje rinkimų komisijoje dienos.

Procesinio sprendimo kategorija 5.5

Dėl papildomo eterio laiko, siūlomo referendumo paskelbimo iniciatyvai pristatyti, skyrimo negalimumo

Byloje nagrinėtas ginčas, kilęs dėl Vyriausiosios rinkimų komisijos sprendimo, kuriuo netenkintas Piliečių referendumo iniciatyvinės grupės atstovų prašymas skirti papildomo Lietuvos nacionalinio radijo ir televizijos eterio laiko, pagrįstumo ir teisėtumo.

LVAT konstatavo, kad Referendumo konstitucinio įstatymo 18 straipsnio 1 dalies nuostata „Pirmoji valanda visuomeninio (nacionalinio) radijo ir televizijos eterio laiko grupės siūlomo referendumo paskelbimo iniciatyvai pristatyti turi būti skiriama piliečių parašų dėl šios iniciatyvos rinkimo metu ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo grupės įregistravimo dienos. Jeigu grupė tuo pačiu metu referendumui siūlo du arba daugiau skirtingų sprendimų, papildomo visuomeninio (nacionalinio) radijo ir televizijos eterio laiko atskiriems sprendimams neskiriama“ aiškintina kaip nustatanti papildomo eterio laiko skyrimo parašų rinkimo metu negalimumą tuo atveju, kai grupė tuo pačiu metu referendumui siūlo du arba daugiau skirtingų sprendimų. Kiti papildomo eterio neskyrimo arba skyrimo referendumo agitacijai atvejai piliečių parašų dėl iniciatyvos rinkimo metu Referendumo konstituciniame įstatyme nėra įtvirtinti ir suponuojami.

Nesant ginčo, kad pareiškėjai jau pasinaudojo viena valanda visuomeninio radijo ir televizijos eterio referendumo iniciatyvai pristatyti, byloje padaryta išvada, jog atsakovas neturėjo faktinio ir teisinio pagrindo suteikti pareiškėjams papildomą eterio laiką piliečių parašų rinkimo metu tam, kad privalomojo referendumo iniciatoriai galėtų atsikirsti ar kitaip sureaguoti į žiniasklaidos priemonės „Žinių radijas“ diskusijų laidą, į kurią jie nebuvo pakviesti, ir Seimo narių iniciatyvas parengti ir priimti Seimo nutarimą dėl patariamą referendumo surengimo kartu su atitinkamais rinkimais.

LVAT atmetė pareiškėjų skundą.

2026 m. liepos 8 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. R-73-1188/2026

Teisminio proceso Nr. 3-66-3-00044-2026-6

Procesinio sprendimo kategorija 5.5

Socialinė apsauga*Dėl svarbių priežasčių nustatymo reikšmės sprendžiant dėl galimybės nutraukti pensijų kaupimą*

Apžvelgiamoje byloje ginčas kilo dėl atsakovo Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos (toliau – VSDFV) sprendimo, kuriuo atsisakyta patenkinti pareiškėjo prašymą dėl antros pakopos pensijos kaupimo nutraukimo.

Byloje nustatyta, kad 2019 m. vasario 25 d. pareiškėjui buvo įteiktas pranešimas apie įtraukimą į pensijų kaupimą. Pareiškėjas į atsakovą dėl antros pakopos pensijų kaupimo nutraukimo kreipėsi tik 2023 m. kovo 1 d. (turėjo iki 2019 m. birželio 30 d.), t. y. praėjus ketveriems metams nuo šio pranešimo įteikimo, ir nenurodė priežasčių, kodėl delsė kreiptis į atsakovą.

Pirmosios instancijos teismas atmetė pareiškėjo skundą, konstatavęs, kad jis nenurodė svarbių priežasčių bei nepateikė jas patvirtinančių įrodymų, dėl kurių atsisakymas dalyvauti pensijų kaupime negalėjo būti pateiktas iki 2019 m. birželio 30 d. ir buvo pateiktas tik 2023 m. kovo 1 d.

Vadovaujantis Pensijų kaupimo įstatymo 6 straipsnio 2 dalies 1 punktu, VSDFV ne vėliau kaip iki įtraukimo į pensijų kaupimą metų sausio 31 dienos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka informuoja asmenį apie jo įtraukimo į pensijų kaupimą faktą bei asmens teisę ne vėliau kaip iki įtraukimo į pensijų kaupimą metų birželio 30 dienos sudaryti pensijų kaupimo sutartį su jo paties pasirinkta pensijų kaupimo bendrove. Pranešime turi būti nurodyta: 1) informacija apie asmens teisę ne vėliau kaip iki birželio 30 dienos atsisakyti dalyvauti pensijų kaupime, apie tai raštu, asmeniškai ar per Valstybinio socialinio draudimo fondo elektroninę gyventojų aptarnavimo sistemą informuojant Valstybinio socialinio draudimo fondo administravimo įstaigą. Asmenys, dėl svarbių priežasčių negalėję per šio straipsnio 2 dalies 1 punkte nustatytą terminą atsisakyti dalyvauti pensijų kaupime, turi teisę atsisakyti dalyvauti pensijų kaupime ir šiam terminui pasibaigus, jeigu pateikiami svarbias priežastis įrodantys dokumentai (Pensijų kaupimo įstatymo 6 str. 6 p.).

LVAT teisėjų kolegija konstatavo, kad pirmosios instancijos teismas pagrįstai sprendė, jog pareiškėjas atsakovui teiktuose prašymuose dėl antros pakopos pensijų kaupimo nutraukimo nenurodė svarbių priežasčių

(bei nepateikė jas patvirtinančių įrodymų), dėl kurių atsisakymas dalyvauti pensijų kaupime negalėjo būti pateiktas iki 2019 m. birželio 30 d. ir buvo pateiktas tik 2023 m. kovo 1 d. Byloje ginčyto atsakovo sprendimo priėmimo metu Pensijų kaupimo įstatyme nebuvo nustatyta galimybė nutraukti pensijų kaupimą dalyvio iniciatyva. LVAT, atmesdamas pareiškėjo apeliacinį skundą, taip pat atsižvelgė į Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo 2024 m. kovo 7 d. nutarimą Nr. KT21-N3/2024, kuriame pažymėta, kad įtvirtinus teisinį reguliavimą, leidžiantį be jokių apribojimų nutraukti pensijų kaupimą nesulaukus senatvės pensijos amžiaus ar kito amžiaus, nuo kurio pagal įstatymą įgyjama teisė gauti pensijų išmoką, vien dalyvio valia, neparemta svarbiomis priežastimis, būtų nukrypta nuo pensijų kaupimo sistemos pertvarkos tikslo – užtikrinti kuo didesniai skaičiui dalyvių didesnes pajamas senatvėje; taip būtų paneigta pasirinkto modelio esmė ir neužtikrintas viešasis interesas, kad visa senatvės pensijų sistema veiktų darniai. Atsižvelgdamas į minėto Konstitucinio Teismo nutarimo pasekmių taikymą, LVAT pažymėjo, kad pareiškėjas, nesulaukęs senatvės pensijos amžiaus ar kito amžiaus, nuo kurio įgyjama teisė į pensijų išmoką, neįrodė, jog egzistuoja svarbios priežastys nutraukti pensijų kaupimą.

Pareiškėjo apeliacinis skundas atmestas, pirmosios instancijos teismo sprendimas paliktas nepakeistas.

2026 m. liepos 1 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. A-410-463/2026

Teisminio proceso Nr. 3-65-3-00505-2024-5

Procesinio sprendimo kategorija 7.9

[Prieiga internete](#)

Mokesčiai

Dėl PVM permokos ir valstybinio socialinio draudimo įmokų skolos pripažinimo priešpriešiniais vienasuoliais reikalavimais ir įskaitymo taikant nuo 2021 m. sausio 1 d. galiojantį reglamentavimą

Apžvelgiamoje byloje ginčas kilo dėl VMI sprendimo atsisakyti grąžinti bankrutuojančiai bendrovei (toliau – Bendrovė) PVM permoką, nes ji turėjo nepriemoką Valstybinio socialinio draudimo fondo biudžetui.

Byloje nustatyta, kad Bendrovei teismo 2023 m. balandžio 26 d. nutartimi buvo iškelta bankroto byla, o prašoma grąžinti 3 560,60 Eur PVM permoka susidarė už laikotarpį nuo 2021 m. kovo 1 d. iki 2022 m. gruodžio 7 d., t. y. iki nemokumo bylos iškėlimo, ir Bendrovės įsiskolinimas Valstybinio socialinio draudimo fondo biudžetui 2022 m. gruodžio 6 d. sudarė 13 315,82 Eur. Nurodyta permoka buvo pervesta į Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos (toliau – VSDFV) biudžeto pajamų surenkamąją sąskaitą.

Ginčą ikiteismine tvarka nagrinėjusi MGK panaikino minėtą VMI sprendimą, konstatavusi, kad Bendrovės turėta PVM permoka (skirtumas) ir skola Valstybinio socialinio draudimo fondo biudžetui nėra priešpriešiniai reikalavimai. Pirmosios instancijos teismas VMI skundą dėl šio MGK sprendimo atmetė priėjęs prie analogiškos išvados. VMI nesutiko su tokiu teismo vertinimu, todėl padavė apeliacinį skundą.

Įvertinusi ginčui aktualų teisinį reguliavimą, LVAT teisėjų kolegija pažymėjo, kad mokesčio mokėtojo turima PVM permoka ir VSDFV administruojamų įmokų skola laikytinos priešpriešiniais vienasuoliais reikalavimais, nes tiek PVM tiek valstybinio socialinio draudimo (toliau – VSD) įmokos yra mokesčiai (piniginė prievolė valstybei (MAJ 2 str. 25 d.)) pagal MAJ 13 straipsnio nuostatas, o VMI yra įstaiga, kuri administruoja mokesčių surinkimą ir kitus su VSD mokesčio apskaičiavimu ir panaudojimu susijusius procesus (MAJ 15 str.).

Mokesčio mokėtojo turimos PVM permokos įskaitymas kaip turimos VSDFV administruojamų įmokų skolos yra ne tik galimas (kaip tai reikalaujama pagal Juridinių asmenų nemokumo įstatymo (toliau – JANĮ) 28 straipsnio 1 dalies 3 punktą²) pagal mokesčių įstatymuose nustatytas mokesčio permokos (skirtumo) įskaitymo nuostatas, bet ir tiesiogiai įtvirtintas mokesčių įstatymo nuostatose (MAJ 87 straipsnyje), kurios įsigaliojo nuo 2021 m. sausio 1 d. LVAT pabrėžė, kad VMI, priimdama byloje ginčytą sprendimą, teisingai taikė JANĮ 28 straipsnio 1 dalies 3 punktą, taigi turėjo teisę ir pareigą remtis šioje normoje nustatyta išimtimi – po

² Nuo teismo nutarties iškelti nemokumo bylą įsiteisėjimo dienos iki teismo nutarties patvirtinti restruktūrizavimo planą arba nutraukti nemokumo bylą įsiteisėjimo dienos draudžiama: <...> 3) įskaityti reikalavimus, išskyrus priešpriešinius vienasuolius reikalavimus, kurie tenkina abi šias sąlygas: atsirado iki teismo nutarties iškelti nemokumo bylą įsiteisėjimo dienos ir toks įskaitymas galimas pagal mokesčių įstatymuose nustatytas mokesčio permokos (skirtumo) įskaitymo nuostatas.

teismo nutarties iškelti nemokumo bylą įsiteisėjimo dienos įskaityti priešpriešinius vienas kitą reikalaujant, kurie tenkino abi šias sąlygas: atsirado iki teismo nutarties iškelti nemokumo bylą įsiteisėjimo dienos ir toks įskaitymas galimas pagal mokesčių įstatymuose nustatytas mokesčio permokos (skirtumo) įskaitymo nuostatas.

Atsižvelgiant į tai, kad MGK ir pirmosios instancijos teismas, nagrinėdami mokestinį ginčą, neteisingai sprendė dėl viešojo administravimo subjekto taikytos materialiosios teisės, jų sprendimai panaikinti ir priimtas naujas sprendimas, kuriuo Bendrovės skundas dėl minėto VMI sprendimo atmestas.

2026 m. liepos 1 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. eA-313-602/2026

Teisminio proceso Nr. 3-61-3-09087-2023-4

Procesinio sprendimo kategorija 12.4

Asmens duomenų apsauga

Dėl teritorijos, kuriai nustatytas servitutas, stebėjimo vaizdo kamera teisėtumo pagrindimo

Pareiškėjas M. Č. kreipėsi į teismą su skundu, prašydamas panaikinti atsakovo Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos (toliau – Inspekcija) 2023 m. kovo 1 d. sprendimo rezoliucinės dalies 1, 3, 4, 5 punktus.

Inspekcija ginčo sprendimu pripažino pagrįsta S. Č. skundo dalį dėl kamera Nr. 2 atliekamos servitutinės teritorijos vaizdo stebėjimo (1 p.), atmetė skundo dalį dėl kameromis Nr. 1, 3 ir 4 atliekamos pareiškėjui priklausančios teritorijos stebėjimo (2 p.); pareiškė pareiškėjui papeikimą (3 p.); nurodė pareiškėjui nutraukti servitutinės teritorijos vaizdo stebėjimą ir užtikrinti, kad vykdomas vaizdo stebėjimas būtų vykdomas tik išimtinai jam priklausančioje teritorijoje (atitinkamai sureguliuoti vaizdo stebėjimo kamerą Nr. 2 arba naudoti filtrus, kuriais paslepiama skundžiamo asmens teritorija, kuriai nustatytas servitutas), taip pat informuoti Inspekciją raštu apie nurodymo įvykdymą, pateikiant tai patvirtinančius įrodymus (4 p.); nurodė sunaikinti vaizdo stebėjimo kamera Nr. 2 padarytus vaizdo įrašus, taip pat informuoti Inspekciją raštu apie nurodymo įvykdymą, pateikiant tai patvirtinančius įrodymus (5 p.).

Pirmosios instancijos teismas atmetė pareiškėjo skundą.

LVAT pažymėjo, kad Šiaulių apygardos teismo nutartimi ginčo žemės sklype nustatytas kelio servitutas trečiojo suinteresuoto asmens atžvilgiu ir servitutas, suteikiantis teisę statinių savininkui naudotis žemės sklypu. 2023 m. sausio 10 d. atsakovas atliko vaizdo stebėjimo teisėtumo tikrinimą, kurio metu, be kita ko, nustatė, kad ant stulpų yra įrengtos keturios kameros, kamera Nr. 2 sumontuota ant stulpo, esančio pareiškėjui priklausančiame žemės sklype, nukreipta į pareiškėjo žemės sklypą ir į teritoriją, kuriai nustatytas servitutas; kameromis galimas vaizdo stebėjimas realiu laiku, o vaizdo įrašymas vyksta tada, kai kameros užfiksuoja judesį, tuomet pareiškėjas gauna į savo mobiliojo telefono programėlę pranešimą su nufilmuotu trumpu vaizdo įrašu; vaizdo įrašai programėlėje saugomi daugiau nei 24 mėn.; kamerų stebėjimo laukas lengvai keičiamas per programėlę mobiliajame telefone.

LVAT teisėjų kolegija, įvertinusi byloje nustatytas aplinkybes, konstatavo, kad atsakovas kreipėsi į pareiškėją su 2022 m. rugsėjo 14 d. raštu, 2022 m. spalio 14 d. raštu, 2023 m. sausio 10 d. atliko vaizdo stebėjimo teisėtumo tikrinimą vietoje, tačiau pareiškėjas atsakovui nenurodė jokių aplinkybių, pagrindžiančių vaizdo stebėjimo kamera Nr. 2 teisėtumą. Pareiškėjas skunde pirmosios instancijos teismui ir apeliaciniame skunde tvirtino, kad kamera Nr. 2 vaizdo stebėjimas yra pagrįstas BDAR 6 straipsnio 1 dalies f punktu³, tačiau tyrimo metu jis nepateikė Inspekcijai jokių įrodymų, patvirtinančių, kad kamera Nr. 2 stebėjimoje teritorijoje susidariusi situacija atitinka bent vieną iš BDAR 6 straipsnio 1 dalies f punkte nurodytų sąlygų. Šiuo atveju pareiškėjo nurodomas BDAR 6 straipsnio 1 dalies f punktas nepagrindžia jo vykdyto asmens duomenų tvarkymo teisėtumo, nes pareiškėjas Inspekcijai neįrodė, jog S. Č. asmens duomenų tvarkymas yra būtinas užtikrinti jo teisėtus interesus ir šie interesai yra viršesni nei duomenų subjekto (trečiojo suinteresuoto asmens) interesai arba pagrindinės teisės ir laisvės, dėl kurių būtina užtikrinti asmens duomenų apsaugą.

Pirmosios instancijos teismo sprendimas paliktas nepakeistas, o apeliacinis skundas atmestas.

³ Duomenų tvarkymas yra teisėtas tik tuo atveju, jeigu taikoma bent viena iš šių sąlygų, ir tik tokiu mastu, koku ji yra taikoma: <...> f) tvarkyti duomenis būtina siekiant teisėtų duomenų valdytojo arba trečiosios šalies interesų, išskyrus atvejus, kai tokie duomenų subjekto interesai arba pagrindinės teisės ir laisvės, dėl kurių būtina užtikrinti asmens duomenų apsaugą, yra už juos viršesni, ypač kai duomenų subjektas yra vaikas.

2026 m. liepos 1 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-413-789/2026
Teismo proceso Nr. 3-61-3-05881-2023-2
Procesinio sprendimo kategorija 26

Reikalavimo užtikrinimo priemonės

Dėl ryšio su vaiku reikšmės sprendžiant dėl sprendimo išsiųsti užsienietį į kilmės valstybę vykdymo sustabdymo, kai remiamasi šeimos ryšiais

Apžvelgiamos bylos atskirojo skundo dalykas – pirmosios instancijos teismo nutarties, kuria taikyta reikalavimo užtikrinimo priemonė, t. y. sustabdytas MD sprendimo, kuriuo pareiškėjas išsiunčiamas iš Lietuvos Respublikos į kilmės valstybę, kadangi asmens buvimas Lietuvos Respublikoje gresia viešajai tvarkai, vykdymas iki įsiteisės teismo sprendimas nagrinėjamoje administracinėje byloje, teisėtumas ir pagrįstumas.

Pareiškėjas prašymą taikyti reikalavimo užtikrinimo priemonę iš esmės grindė tuo, kad jis rūpinasi nepilnamečiu vaiku, teikia jam finansinį išlaikymą, finansiškai remia sutuoktinę ir, jį išsiuntus iš Lietuvos Respublikos, būtų atskirtas nuo šeimos, taip pažeidžiant jo šeimos narių, kurie yra Europos Sąjungos piliečiai, interesus. Pirmosios instancijos teismas, įvertinęs šias aplinkybes ir nenustatęs, kad pareiškėjo atskyrimas nuo vaiko būtų būtinas siekiant apsaugoti nepilnamečio interesus, konstatavo, jog egzistuoja ABTĮ 70 straipsnyje nustatytos sąlygos taikyti reikalavimo užtikrinimo priemonę.

LVAT teisėjų kolegija, vertindama neatitaisomos arba sunkiai atitaisomos didelės žalos grėsmę, nesutiko su minėta pirmosios instancijos teismo išvada. Teisėjų kolegija pažymėjo, jog šiuo metu byloje nėra duomenų, kad pareiškėjas teikia reikšmingą išlaikymą savo mažamečiam sūnui ar kad jis su sutuoktine gyvena faktinį šeimos gyvenimą, aktyviai dalyvauja vaiko gyvenime. Pareiškėjo deklaruoti jo šeimos narių, kaip Europos Sąjungos piliečių, teisių pažeidimai, be kita ko, vertinti atsižvelgiant ir į tai, kad LVAT 2025 m. gruodžio 17 d. nutartimi administracinėje byloje Nr. eA-2647-789/2025 konstatavo, jog Migracijos departamento sprendimas, kuriuo buvo nuspręsta panaikinti pareiškėjui išduotą leidimą laikinai gyventi dėl to, kad asmens gyvenimas Lietuvos Respublikoje kelia grėsmę viešajai tvarkai, teisėtas. Be to, nebuvo paneigta pareiškėjo sutuoktinės nurodyta aplinkybė, kad pareiškėjas su savo vaiku bendrauja epizodiškai ar kad, atsižvelgiant į artimo emocinio ryšio su vaiku nebuvimą, pareiškėjo išvykimas iš Lietuvos Respublikos neturėtų sukelti didelių emocinių išgyvenimų vaikui. Kartu pažymėta, kad pareiškėjui ir nebūnant Lietuvoje neužkertamas kelias teikti išlaikymą vaikui, finansiškai remti sutuoktinę ir pan.

Pirmosios instancijos teismo nutarties dalis, kuria taikyta reikalavimo užtikrinimo priemonė, panaikinta ir klausimas išspręstas iš esmės – pareiškėjo prašymas taikyti reikalavimo užtikrinimo priemonę netenkintas.

2026 m. liepos 22 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eAS-900-968/2026
Teismo proceso Nr. 3-61-3-00550-2026-3
Procesinio sprendimo kategorija 49
[Prieiga internete](#)

Bylinėjimosi išlaidos

Dėl bylinėjimosi išlaidų priteisimo nustačius, kad atsakovas turėjo diskreciją skirti mažesnio dydžio finansinę korekciją

Apžvelgiamoje byloje ginčas kilo dėl atsakovo Centrinės projektų valdymo agentūros sprendimo, kuriuo už nustatytą pažeidimą pareiškėjui pritaikyta 25 proc. finansinė korekcija ir jis įpareigotas grąžinti dalį išmokėtos finansavimo sumos.

Pirmosios instancijos teismas pakeitė atsakovo sprendimo dalį dėl finansinės korekcijos, sumažinant jos dydį iki 10 proc., ir įpareigojo atsakovą apskaičiuoti pareiškėjui netinkamų finansuoti išlaidų sumą, taikant 10 proc. dydžio finansinę korekciją, taip pat atmetė pareiškėjo prašymą dėl bylinėjimosi išlaidų priteisimo.

LVAT pakeitė pirmosios instancijos teismo sprendimo dalį, kuria atmestas pareiškėjo prašymas dėl bylinėjimosi išlaidų priteisimo, konstatavęs, kad pirmosios instancijos teismas nenustatė ir motyvuotai nepagrindė, jog atsakovas neturėjo teisės aktais suteiktos diskrecijos pats sprendimu skirti pareiškėjui mažesnio dydžio finansinę korekciją ir tokia diskrecija buvo įtvirtinta tik teismui. LVAT atkreipė dėmesį, kad pirmosios

instancijos teismas sumažino pareiškėjui atsakovo sprendimu pritaikytos finansinės korekcijos dydį, atsižvelgdamas į su šia individualia situacija susijusias aplinkybes bei vadovaudamasis teisingumo ir protingumo principais, o tai suponuoja, kad pirmosios instancijos teismas iš esmės vertino, jog atsakovas, pritaikydamas pareiškėjui finansinę korekciją, tinkamai neįvertino visų teisiškai reikšmingų aplinkybių. Atitinkamai LVAT konstatavo, kad pirmosios instancijos teismas, nagrinėdamas pareiškėjo prašymą priteisti bylinėjimosi išlaidų atlyginimą, nepagrįstai (nemotyvuotai) nurodė, jog pareiškėjo skundas yra iš dalies patenkinamas ne dėl to, kad atsakovo veiksmai priimant sprendimą ir taikant poveikio priemonę buvo pripažinti neteisėtais. LVAT nepagrįstais laikė atsakovo argumentus, jog nėra įrodymų, kad pareiškėjas neturėjo galimybių savo pajėgumais užtikrinti tinkamą savo atstovavimą, kadangi nei iš byloje pateiktų dokumentų, nei iš viešai prieinamų duomenų apie pareiškėją nematyti, jog pareiškėjo, kuris yra profesinio mokymo įstaiga, struktūroje dirba teisininkai, kuriems suteikti įgaliojimai atstovauti pareiškėjo interesams teisme.

Pareiškėjo apeliacinis skundas patenkintas iš dalies, pakeičiant pirmosios instancijos teismo sprendimo dalį, kuria atmestas pareiškėjo prašymas dėl bylinėjimosi išlaidų priteisimo, ir priteisiant pareiškėjui iš atsakovo 1 500 Eur bylinėjimosi išlaidoms atlyginti.

2026 m. liepos 1 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-2123-415/2026

Teismo proceso Nr. 3-61-3-07726-2023-2

Procesinio sprendimo kategorija 57.1.1

Dėl tenkintų reikalavimų proporcijos, sprendžiant dėl priteistino bylinėjimosi išlaidų dydžio, nustatymo

Nagrinėtoje byloje ginčas kilo dėl MD sprendimo, kuriuo atsakovas nusprendė: 1) nesuteikti pareiškėjui prieglobsčio (pabėgėlio statuso ir papildomos apsaugos); 2) išsiųsti pareiškėją iš Lietuvos Respublikos į kilmės valstybę, 3) uždrausti pareiškėjui atvykti į Lietuvos Respubliką 3 metus nuo išsiuntimo iš Lietuvos Respublikos dienos, o jeigu pareiškėjas išvyko iš Šengeno acquis teritorijos ne vykdant šį sprendimą, – nuo išvykimo dienos, 4) įtraukti į SIS perspėjimą dėl draudimo pareiškėjui atvykti ir apsigyventi (uždrausti atvykti ir apsigyventi ir Šengeno acquis teritorijoje) 3 metus nuo išsiuntimo iš Lietuvos Respublikos dienos, o jeigu pareiškėjas išvyko iš Šengeno acquis teritorijos ne vykdant šį sprendimą, – nuo išvykimo dienos, panaikinimo.

Pirmosios instancijos teismas panaikino MD sprendimo 2–4 punktus. Atsižvelgęs į tai, kad pareiškėjo skundas tenkintas iš dalies (dėl prieglobsčio suteikimo ir įpareigojimo iš naujo nagrinėti prieglobsčio prašymą atmestas, dėl grąžinimo priemonių tenkintas), teismas sprendė, jog pareiškėjas įgijo teisę į dalies (30 proc.) bylinėjimosi išlaidų atlyginimą, ir priteisė pareiškėjui iš atsakovo 246,75 Eur bylinėjimosi išlaidų.

LVAT, nesutikdamas su tokiu proporcijos, sprendžiant dėl priteistino bylinėjimosi išlaidų dydžio, nustatymu, nurodė, kad, sprendžiant, ar kiekvienas atsakovo sprendimo punktas turėtų būti vertinamas kaip savarankiškas skundo reikalavimas, pirmiausia pažymėtina, jog pareiškėjas skunde nebuvo nurodęs jokių argumentų, dėl kurių turėtų būti panaikinti atsakovo sprendimo 3 ir 4 punktai, be to, pagal atsakovo sprendimo esmę sprendimo 3 ir 4 punktai yra išvestiniai iš 2 punkto ir jie panaikinti tik dėl to, kad panaikintas sprendimo 2 punktas. Apibendrinamas LVAT konstatavo, jog pareiškėjas skundu siekė, kad būtų nuspręsta, jog jam turėjo būti suteiktas prieglobstis, ir jis nebūtų išsiųstas iš Lietuvos. Pirmosios instancijos teismas atmetė skundo reikalavimą, susijusį su prieglobsčio suteikimu, tačiau tenkino skundo reikalavimą dėl pareiškėjo neišsiuntimo iš Lietuvos, todėl LVAT darė išvadą, kad buvo patenkinta 50 proc. skundo reikalavimų.

LVAT pakeitė pirmosios instancijos teismo sprendimo dalį dėl bylinėjimosi išlaidų ir pareiškėjui pirmosios instancijos teismo priteistą bylinėjimosi išlaidų sumą padidino iki 411,25 Eur.

2026 m. liepos 22 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-2615-520/2026

Teismo proceso Nr. 3-61-3-00139-2026-6

Procesinio sprendimo kategorija 57.3